

Uwe Tellkamp

“He fet una barreja d'història i màgia”

◆◆◆◆◆ Josep Lambies

A qualsevol de les grans llibreries d'Alemanya, a mig camí entre el passadís de narrativa i el d'història, hi ha una secció de vint-i-un anys comptats retolada amb l'etiqueta “novel·la de la unificació”. Des de principis dels 90, les seves lleixes s'han anat bombant amb el pes d'autors com Thomas Brussig, Ingo Schulze i Günter Grass. Més d'un llibreter s'haurà sentit temptat d'arxivar-hi *La torre*, un volum de gairebé mil pàgines signat per l'escriptor de Dresden Uwe Tellkamp. “De llibres sobre la caiguda del Mur, se n'han escrit a cabassos –etziba Tellkamp, taxatiu–. La majoria són obres realistes, plenes de dades i bastant fredes. Jo sóc hereu d'un país amb una tradició romàntica molt rica, i no me'n vull amagar. Aquí he jugat a barrejar la història amb la màgia”.

Tellkamp no és un home especialment vanitos, però tampoc es ruboritza quan diu que se sent orgullós amb els resultats de *La torre*, la més ambiciosa de totes les seves obres fins avui. Tot i això, quan l'editorial Suhrkamp de Frankfurt el va publicar l'any 2008 no es podia imaginar que seria reconegut amb guardons tan prestigiosos com el Premi Nacional Alemany. I tampoc no li va passar pel cap que aconseguiria vendre'l a Empúries, que aquest octubre l'ha dut a les llibreries en català. “Qui m'havia de dir que algú de fora d'Alemanya voldria llegir un totxo tan llarg sobre la caiguda de la RDA! –deixa anar Tellkamp, amb cara de felicitat–. Jo, que vaig néixer en un país sota influència soviètica, he pogut venir a Barcelona i veure per primer cop el Mediterrani gràcies a això”.

Després que els aliats es repartissin el pastís, moltes famílies van quedar sotmeses a l'URSS. Algunes van optar per obeir i seguir les directrius del règim, però d'altres van crear petites societats que conservaven el gust per l'art burgès, per la pintura, la música i la cultura en general. “Fins a la fi de la Guerra Freda, vivíem pràcticament desinformatos –explica Tellkamp, ja més seriós–. Ni els diaris ni la televisió feien un paper crític. En realitat, la seva única funció era apuntalar les cúpules del poder i combatre els dissidents. Però els més intel·ligents es van agermanar per crear espais on les opinions divergents sí que eren tolerades”. És el cas de la família de Richard Hoffmann, que viu en un barri residencial de l'Elba conegut com La Torre, un ambient semblant al que va conèixer Uwe Tellkamp d'adolescent.

Evidentment, aquests guetos selectes s'han extingit radicalment a Alemanya. Però com diu Tellkamp, de llocs com La Torre n'han existit pràcticament sempre. “Quan llegeixo Thomas Mann, m'adono que el

LATORRE
UWE TELLKAMP
EMPÚRIES
982 PÀG./29,90 €

sanatori de *La muntanya màgica* és molt més que un centre per a malalts –diu l'autor–. I si llegeixes la premsa de l'últim any t'adones que els països àrabs estaven plens de bombolles com aquesta”. Tellkamp volia retornar al món de la seva infància i parlar d'aquelles persones que vivien en una mena de núvol per escapar dels mecanismes de control social. Resultat: un *bestseller*.◆◆

SCOTT CHASSEROT

“A LA RDA, ELS QUE EREN MÉS INTEL·LIGENTS ES VAN AGERMANAR PER CREAR NOUS ESPAIS ON ES PODIA OPINAR”

“QUAN LLEGEIXO 'LA MUNTANYA MÀGICA' DE MANN M'ADONO QUE EL SANATORI ÉS MOLT MÉS QUE UN CENTRE PER A MALALTS”

CARTES DES DEL FRONT

T'has emocionat rellegant les cartes que els teus familiars i coneguts es van enviar durant la Guerra Civil? En conserves alguna, d'aquestes cartes enviades o rebudes entre el 1936 i el 1939? Tens algun diari escrit pels teus pares o els teus avis mentre eren al front de guerra?

A Ara Llibres i Sàpiens busquem cartes enviades durant la Guerra Civil per recollir-les en un llibre. Volem reunir tant cartes enviades des d'una caserna com cartes escrites des d'una presó, des de l'exili o des del mateix front de guerra. L'objectiu és revivre una part de la nostra història col·lectiva a través de vivències personals i desconegudes. Volem saber com van viure la Guerra Civil molts catalans anònims i les seves famílies.

Si vols participar en aquest projecte editorial col·lectiu, envia'ns un correu electrònic a cartes@aralibres.cat, amb la carta que vulguis proposar per al llibre. Si no la tens transcrita o no saps com escanejar-la, truca'ns al telèfon 639 17 31 66 i t'ajudarem o passarem a recollir-la.

Tot el material serà tractat amb la màxima cura i professionalitat. A més de cartes, també acceptem fotografies, diaris i material escanejat. Aquells que ho desitgin podran preservar la intimitat de la correspondència mitjançant un pseudònim.

La selecció i l'edició del llibre anirà a càrrec d'Eloi Vila.

Llegeix les condicions legals a www.aralibres.cat/noticies